

รายงานการพัฒนาผู้เรียน
เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวัน
โดยใช้แบบฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา 20000-1201
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

นายเพิ่มพูน มาก่อกุล
ครู แผนกวิชาสามัญ

วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ อาชีวศึกษาจังหวัดอุตรดิตถ์
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

หัวข้อวิจัย การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้แบบฝึกหัดการสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รหัสวิชา 20000-1201 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

ผู้ดำเนินการวิจัย นายเพิ่มพูน มาก่อกุล
ครูแผนกวิชาสามัญ (หมวดภาษาอังกฤษ) วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์

ปี พ.ศ. 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกหัดสนทนาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 32 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกหัดสนทนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ทดสอบค่าที (One-sample t-test)

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 14.66 คะแนน และค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เท่ากับ 26.13 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่าผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียนสูงขึ้นหลังจากใช้แบบฝึกหัดสนทนาภาษาอังกฤษ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผลนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมการฝึกพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมมี ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการทดลอง ที่ระดับค่าเฉลี่ย 2.24 และหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ย 4.99 โดยพบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ใน ระดับดีมากร้อยละ 3.12 หลังการทดลองพบว่านักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีมากร้อยละ 100.0

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการทดลองพบว่า หลังการทดลองนักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น โดยมีความสามารถในการพูดเพื่อการ สื่อสารหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05